

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/117/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321011318
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2321011318.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovanej A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 30.05.2022, č. k. 1T/96/2021 - 109, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.05.2024 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaná

A. A., nar. XX.XX.XXXX v B.,
trvale bytom: C., D. XXX/XX,

odsudzuje

Podľa § 305 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanej určuje skúšobná doba na 18 (osemnásť) mesiacov.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 30.05.2022, č. k. 1T/96/2021 - 109 uznal obžalovanú A. A. za vinnú, že

od presne neustáleného dňa do 10:45 hod. dňa 21.09.2020 v obci C., v komore rodinného domu so súpisným číslom XXX, bez udelenej výnimky Ministerstva životného prostredia SR zo zákazu komerčných činností podľa § 8 ods. 1 zákona č. 15/2005 Z. z. o ochrane druhov voľne žijúcich živočíchov a voľne rastúcich rastlín reguláciou obchodu s nimi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v rozpore s ustanovením § 12 ods. 1, ods. 4 písm. a), § 12a ods. 3 zákona č. 15/2005 Z. z. o ochrane druhov voľne žijúcich živočíchov a voľne rastúcich rastlín reguláciou obchodu s nimi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, prechovávala bez toho, aby vedela preukázať ich pôvod, neživý exemplár korytnačky druhu Eretmochelys imbricata (Kareta pravá) a neživý exemplár krokodíla druhu Crocodiles niloticus (Krokodíl nilský), zaradených do Prílohy A (Kareta pravá) a prílohy B (Krokodíl nilský) Nariadenia Rady (ES) č. 338/97 o ochrane druhov voľne žijúcich živočíchov a rastlín reguláciou obchodu s nimi v znení neskorších zmien a dodatkov, ktoré boli dňa 21.09.2020 odňaté pri výkone domovej prehliadky podľa § 100 ods. 1 Trestného poriadku

na podklade príkazu Okresného súdu Trnava sp.zn.: 6Tp/328/2020, a ktorých spoločenská hodnota predstavuje sumu vo výške 3700,- Eur,

teda z nedbanlivosti v rozpore so všeobecne záväznými predpismi na ochranu exemplárov reguláciou obchodu s nimi vo väčšom rozsahu získala pre seba exemplár a držala exemplár, čím spáchala prečin porušovanie ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona.

Za to jej súd uložil podľa § 305 ods. 3, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona jej výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 83 ods. 1 písm. c) Trestného zákona súd uložil i zhabanie vecí - neživého exempláru korytnačky druhu *Eretmochelys imbricata* (Kareta pravá) a neživého exempláru krokodíla druhu *Crocodyles niloticus* (Krokodíl nilský), ktoré sa nachádzajú v budove Okresného riaditeľstva PZ Šaľa. Podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona vlastníkom zhabaných vecí sa stáva Slovenská republika.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal Okresný úrad Šaľa s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

2. Proti tomuto rozsudku podal na hlavnom pojednávaní, ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie prokurátor, a to do výroku o treste. Obžalovaná sa vzdala práva podať odvolanie a zároveň vyhlásila, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech oprávnenými osobami.

3. Podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 14.07.2022 prokurátor písomne odôvodnil podané odvolanie nasledovne (skrátene):

3.1. Namietal poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v priznaní páchatel'a k spáchaniu trestnej činnosti a úprimné oľutovanie, ktorú možno považovať za naplnenú za podmienok, že priznanie nesmie byť urobené len formálne a páchatel' nesmie byť k nemu akokoľvek donútený. Za priznanie možno považovať aj vyhlásenie obvineného o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Lútosť páchatel'a nad spáchanou trestnou činnosťou musí byť úprimná, nestačí len formálny prejav, ale aby svojím postojom a správaním sa po trestnom čine prejavil úprimnú snahu o nápravu, ospravedlnenie sa a podobne.

3.2. Poukázal na skutočnosť, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní neučinila vyhlásenie o svojej vine, resp. nepopierala spáchanie skutku a vo svojej záverečnej reči uviedla, že ona nevie, že spáchala trestný čin, teda svoje konanie žiadnym spôsobom neoľutovala, preto súd nemal priznať obžalovanej poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona.

3.3. S poukazom na podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody považoval za nutné uviesť, že záver, že účel trestu sa dosiahne i bez jeho výkonu a trest bude pôsobiť výchovne i na ostatných členov spoločnosti, sa musí opierať o náležité a všestranné zhodnotenie skutočností týkajúcich sa osoby páchatel'a, najmä jeho doterajšieho života a prostredia, v ktorom žije a pracuje, ako aj okolností prípadu a nesmie byť s týmito skutočnosťami v logickom rozpore (k tomu porovnaj NR 2 Tz 108/1971). Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Tu je potrebné skúmať, či páchatel' pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody môže byť dostatočný spravidla u páchatel'ov, u ktorých spáchanie trestného činu je ojedinelým vybočením z inak riadneho spôsobu života, ktorí aj bez sústavnej kontroly a pomoci zvonku, s vysokou mierou pravdepodobnosti v budúcnosti povedú riadny život. Pri tom je nevyhnutné skúmať osobu páchatel'a a okolnosti prípadu. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani pomery páchatel'a a možnosti jeho nápravy. S okresným súdom uloženým trestom sa nestotožňoval, trest bol uložený nezákonne bez komplexného posúdenia osoby páchatel'a, najmä na jej doterajší život a súd rovnako nesprávne priznal obžalovanej poľahčujúcu okolnosť zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona a to napriek tomu, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní svoje konanie úprimne neoľutovala, resp. neučinila vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku.

3.4. Namietal, že v predmetnom prípade vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie obžalovanej a vzhľadom na to, že ani po predchádzajúcich odsúdeniach nevedla riadny život a svoje konanie účinne neoľutovala, súdom uložený trest je nutné považovať nezákonný. Pri podmiennečnom odklade výkonu trestu je nutné skúmať aj správanie páchatel'a v časovom úseku po spáchaní trestného činu až do rozhodnutia súdu, najmä postoj páchatel'a k spáchanej trestnej činnosti, rovnako tak jeho predchádzajúci život. Súdom uložený trest sa javí ako neprimerane mierny. Argumentoval i tým, že zároveň súd vzhľadom na nesprávne priznanú poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, neaplikoval ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona, ktorého aplikácia v danom prípade nepochybne prichádzalo do úvahy. Súd tak nesprávne vyhodnotil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Mal za to, že rozhodnutie súdu v časti výroku o treste je nezákonné.

3.5. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, prípadne aby sám odvolací súd rozhodol o uložení zákonného trestu pre obžalovanú.

4. K odvolaniu prokurátora sa obžalovaná vyjadrila osobitným podaním nasledovne (skrátene):

4.1. Uviedla, že prokuratúra v žiadnom prípade neberie do úvahy jej zdravotný stav (je opakovane po cievej mozgovej príhode, je v zlom psychickom stave). Žiadala o psychologické a psychiatrické vyšetrenie, nakoľko už ani nevie, z čoho je vlastne obvinená, pretože žalovaný skutok vôbec nespáchala. Argumentovala tým, že ako by žena v jej veku mohla obchodovať s exotickými zvieratami, pričom žije z invalidného dôchodku a stravuje sa z odpadkových košoch. Ak by mala prokuratúra pravdu, tak by už dávno tie exotické zvieratá predala.

5. Na rozhodnutie o odvolaní prokurátora nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti prokurátorky. Obžalovaná sa na verejné zasadnutie nedostavila, pričom doručenie upovedomenia mala riadne vykázané. Verejné zasadnutie sa vykonalo i v neprítomnosti poškodeného, ktorý sa napriek riadne vykazanému doručeniu upovedomenia na tento procesný úkon súdu nedostavil.

6. Po podaní správy o stave vecí, zameranej na otázky, ktoré treba riešiť a po oboznámení zabezpečeného spisového materiálu, prokurátorka nemala návrhy na doplnenie dokazovania. Krajský súd na verejnom zasadnutí odmietol návrh obžalovanej na doplnenie dokazovania o vyšetrenie psychológom alebo psychiatrom, pretože by sa jednalo o dôkaz nadbytočný vzhľadom na skutočnosť, že v konaní vyvstala otázka trestu pre obžalovanú a nie otázka viny.

7. V rámci konečného návrhu sa prítomná prokurátorka pridržala písomného odvolania.

8. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne

zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

9. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné.

10. Odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie prokurátora čo do výroku o treste) meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

11. Prokurátor namieta neexistenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a uloženie nezákonného trestu bez komplexného posúdenia osoby obžalovanej. Odvolací súd považuje tieto námietky z časti za dôvodné.

12. Z tých dôvodov, ktoré uviedol prokurátor vo svojom odvolaní, a ktoré sú citované v bode 3.1. a 3.2. tohto rozsudku odvolacieho súdu, priznal prvostupňový súd nesprávne obžalovanej poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Aj odvolací súd konštatuje, že priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti nesmie byť urobené len formálne, teda pod ťarchou usvedčujúcich dôkazov. K priznaniu však nesmie byť páchatelka akokoľvek nútená. Zároveň toto zákonné ustanovenie na priznanie tejto konkrétnej poľahčujúcej okolnosti okrem priznania sa, vyžaduje i úprimné oľutovanie. Požiadavkou, aby ľútosť páchatelky bola úprimná, sa kladie dôraz na skutočnosť, že nebude stačiť iba formálny prejav, pretože sa vyžaduje kvalitatívne vyšší prejav vnútorného postoja páchatelky k svojmu trestnému činu, a to na základe jej správania po čine.

13. Z výpovede obžalovanej na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že sa ku skutku kladeného jej za vinu nepriamo priznáva, pretože presne popísala priebeh jeho spáchania. Obžalovaná na hlavnom pojednávaní neučinila ani vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku. Výslovne sa však k žalovanej trestnej činnosti nepriznala. Sporným zostalo i úprimné oľutovanie. Treba dať za pravdu prokurátorovi, že na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona sú nevyhnutné dve zločky (prvá – priznanie sa k spáchanej trestnej činnosti a druhá – úprimné oľutovanie), pričom u obžalovanej absentujú obe. K úprimnému oľutovaniu stíhanej trestnej činnosti nedošlo po formálne stránke (verbálne vyslovenie ľúlosti) ani na základe vonkajšieho prejavu obžalovanej (v podobe jej spáchania sa po spáchaní stíhanej trestnej činnosti). Obžalovaná iba opakovane na hlavnom pojednávaní i vo svojom vyjadrení k odvolaniu prokurátora uvádzala, že nevedela o spáchaní trestného činu, namietala, že tento ani nespáchala. Vzhľadom na uvedené obžalovanej poľahčujúca okolnosť, že sa priznala k spáchaniu trestného činu priznala a tento úprimne oľutovala nepatrí, a preto je odvolanie prokurátora v tejto časti dôvodné, v dôsledku čoho bol napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušený.

14. Pri neexistencii žiadnej poľahčujúcej okolnosti a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (ktorá bola prvostupňovým súdom správne zistená), bolo potrebné trestnú sadzu uvedenú v § 305 ods. 3 Trestného zákona upraviť podľa ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona, teda zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, čo prvostupňový súd neurobil správne, nakoľko vychádzal z nesprávneho pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Trestná sadzba je v zmysle ustanovenia § 305 ods. 3 Trestného zákona je daná rozpätím 6 mesiacov až 3 roky, pričom postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona je potrebné vychádzať z trestnej sadzby v rozpätí 1 rok a 4 mesiace až 3 roky.

15. Prvostupňový súd zistil správne skutkový stav vo vzťahu k výroku o treste, a preto mohol odvolací súd sám rozhodnúť o treste pre obžalovanú, postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolací súd mohol zmeniť napadnutý rozsudok v neprospech obžalovanej, a to na základe odvolania podaného len prokurátorom, v neprospech obžalovanej.

16. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatelky, pomery páchatelky (majetkové, osobné,

rodinné pomery, zdravotný stav páchatelky a jej rodiny) či možnosť jej nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

17. Podstatou odvolacích námietok prokurátora však bola i tá skutočnosť, že obžalovanej bol trest uložený nezákonne bez komplexného posúdenia jej osoby vzhľadom na jej doterajší život. S poukazom na záverečnú rečnú reč ako i obsah odvolania, kde prokurátor namietal uloženie podmieneného odkladu výkonu trestu ako neprimerane mierneho, odvolací súd posúdil i namietaný podmienený trest.

18. Odvolací súd v tomto kontexte zohľadnil, že obžalovaná bola napadnutým rozsudkom uznaná za vinnú zo spáchania prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona, teda jedná sa o najmenej závažnú formu trestnej činnosti, navyše zavinenie bolo ustálené vo forme nedbanlivosti. V tejto súvislosti je žiadúce zohľadniť okrem prokurátorom prízvukovanej trestnej minulosti obžalovanej i samotné okolnosti prejednávanej trestnej veci, kedy k uznaniu viny obžalovanej došlo predovšetkým na základe jej výpovede, pretože sa nepriamo priznala k žalovanej trestnej činnosti. Ďalšou významnou okolnosťou bolo, že tieto exempláre našla v kontajneri a s týmito neobchodovala, mala ich len pre vlastné účely vystavené doma. Samotná obžalovaná pritom uviedla, že nemala vedomosť o protiprávnosti svojho konania. Hoci neznalosť zákona nikoho neospravedlňuje, tieto skutočnosti je potrebné reflektovať pri rozhodovaní o treste pre obžalovanú za spáchanú trestnú činnosť. V neposlednom rade nad rámec vyššie uvedeného odvolací súd pri druhu a výmere trestu odňatia slobody zohľadnil časové hľadisko, kedy od spáchania žalovaného skutku uplynula značná doba takmer štyroch rokov.

19. Tieto skutočnosti viedli odvolací súd k tomu, že z hľadiska druhu a výmery uloženého trestu odňatia slobody s stotožnil s názorom prvostupňového súdu a nepovažoval za potrebné meniť uložený trest v zmysle odvolania prokurátora.

20. Najmä z hľadiska spôsobu výkonu trestu odňatia slobody je namieste zohľadniť závažnosť spáchaného skutku, keď obžalovaná nedbanlivostne našla v kontajneri neživé exempláre (na držanie ktorých potrebuje osobitné oprávnenie), ktoré neoprávnene prechovávala, avšak s týmito žiadny spôsobom nenakladala, predovšetkým s nimi neobchodovala. Z hľadiska závažnosti trestného činu súd dospel k záveru, že hoci v prípade obžalovanej, ktorá sa už v minulosti opakovane dopustila trestnej činnosti, aj keď iného charakteru, účel trestu naplní i podmienený spôsob jeho výkonu. Namiesto najprísnejšieho druhu sankcie, môže postačiť pôsobiť na obžalovanú v podobe podmieneného trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou, pretože je vysoko pravdepodobné, že si nesprávnosť svojho konania uvedomí a i napriek jej trestnej minulosti má reálny potenciál viesť do budúcnosti normálny život bez páchania trestnej činnosti, na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Správanie obžalovanej počas skúšobnej doby bude súdom sledované a v prípade, ak by nevedla riadny život, bude jej nariadený výkon uloženého trestu odňatia slobody. Samotná trestná minulosť obžalovanej v kontexte závažnosti žalovanej trestnej činnosti, doby a spôsobu spáchania skutku, tak nepredstavuje dostatočný dôvod na uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody. Záverom odvolací súd dodáva, že ani postoj obžalovanej, ktorá sa k spáchaniu trestného činu nepriznala, resp. nepopierala jeho spáchanie, nemožno hodnotiť v neprospech obžalovanej, nakoľko je to jej spôsob obrany voči obžalobe.

21. Trest odňatia slobody na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby na 18 mesiacov, vyhodnotil odvolací súd ako trest zákonný, primeraný a spĺňajúci funkciu tak individuálnej ako aj generálnej prevencie. Odvolací súd tak vyhodnotil odvolacie námietky okresného prokurátora ako čiastočne dôvodné (v časti poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona), a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.